ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ବସନ୍ତ ଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 18,1992

[ଏନ୍.ଏମ୍. କସଲିୱାଲ ଏବଂ କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଲୋକ ସେବା:

ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରକରଣ :ଅଧ୍ୟାୟ XXIII ଏବଂ ନିୟମ 2304 — ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ – ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀ ମାନ୍ୟତା - କେବେ ଦିଆଯିବ – ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ପୂର୍ବ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ – ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗରେ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମୌଖିକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ନିବେଦନ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀର ମାନ୍ୟତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ନିବେଦନ ପତ୍ରର କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ମିଳିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 29.12.78 ତାରିଖରେ ଏକ ଚିଠି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଚିଠି ଏବଂ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ, ପ୍ରକଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଚାରି ମାସର କ୍ରମାଗତ ସେବା ପୂରଣ କରିଥିବା ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଯାଞ୍ଚ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ବିନା ନୋଟିସରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପ୍ରକରଣ ନିୟମ 2304ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାର ଆଦେଶକୁ ନାକଚ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ

ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଭାରତ ସଂଘ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଖୋଲା ଲାଇନରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ 120 ଦିନର କ୍ରମାଗତ ନିଯୁକ୍ତି ପରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିବେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ 360 ଦିନର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ହିଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପାଇପାରିବେ ।

ଅପିଲକୁ ଫଏସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି: 1.ଭାରତୀୟ ରେଳ ପ୍ରକରଣର ଅଧ୍ୟାୟ XXIII ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଖୋଲା ଲାଇନରେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକଳ୍ପରେ 360 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିବେ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଧିକାର ଏବଂ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମର୍ଥିତ ଥିଲା । ସେମାନେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଏବଂ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

2. ସମସ୍ତ 105 ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ 12.5.91 ରୁ ବେତନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରେଳବାଇର ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ 19.10 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦରମା ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରେଳବାଇର ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମାନ ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଉନାହିଁ । ରେଳବାଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ 12.5.1991 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ

ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପରିମାଣର ସମାଯୋଜନ କରିବା ପରେ, ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବାକି ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 847/1992 ।

ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2467/1988 ରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣଙ୍କ 16.03.1990 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଡଃ. ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମା, ଏସ୍.ଏନ୍. ସିକ୍କା ଏବଂ ବି.କେ. ପ୍ରସାଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଡି.ଏନ୍. ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ, ସୁଶ୍ରୀ ପିଙ୍କି ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଜି.କେ. ଲୁଥ୍ରା ।

କସଲିୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପୀଠ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର 16.3.1990 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ଭାରତ ସଂଘ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ ଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 104 ଜଣଙ୍କୁ ଜୁଲାଇ, 1988 ରେ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 19.12.1988 ତାରିଖର ମୌଖିକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିବେଦନ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀର ମାନ୍ୟତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ନିବେଦନ ପତ୍ରର କୌଣସି ଉତ୍ତର ନପାଇବାରୁ, ସେମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ରେଳବାଇର ଏକ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, ଖୋଲା ଲାଇନରେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କ୍ରମାଗତ କାମ କରିଥିବା ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପରେ 360 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାମ କରିଥିବା ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରକରଣର ଅଧ୍ୟାୟ XXIII ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଧିକାର ଏବଂ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତେଣୁ, ରେଳବାଇର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ଏବଂ 26.7.1988 ରୁ 19.12.1988 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ 143 ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ 360 ଦିନର କ୍ରମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିବାର ହକଦାର ନଥିଲେ । କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ପ୍ରକଳ୍ପ

ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗରେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ କ୍ରମାଗତ ସେବା ପୂରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସାମୟିକ ଶ୍ରମ ପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକଙ୍କ 29.12.1978 ତାରିଖର ଏକ ଚିଠିକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ 21/22.3.1972, 23.5.72 ଏବଂ 27.11.1975 ର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ସନ୍ଦର୍ଭ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଚାରି ମାସ ଧରି କ୍ରମାଗତ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ, ନିୟମିତ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଯାଞ୍ଚ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଉଁମାନେ ନିୟମ ଭାବରେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ନୂତନ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରେଳବାଇର ଖୋଲା ଲାଇନର ନୂତନ ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ନିର୍ମାଣର ତୁରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 37 ରେ ଆରୋପ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଯାହା ବୈଧାନିକ ଦୃଢତା ଥିଲା, ତାହା ରେଳବାଇ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହେଉନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଅଭିଯୋଗର ଉତ୍ତରରେ ରେଳବାଇ ଏହାକୁ "ନଥିଭୁକ୍ତ ବିଷୟ" ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପରିମାନ୍ୟତାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିବାର ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଉପସଂହାରକୁ, ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକଙ୍କ 29.12.1978 ତାରିଖର ଉଦ୍ଧୃତ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସମର୍ଥନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୂଚନା ନଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପ୍ରକରଣ ନିୟମ 2304 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା ଏବଂ ଆଇନରେ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିନଥିଲା । ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ ଏବଂ ନାକଚ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ଏବଂ ରେଳବାଇର ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ନିୟୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯଦି ଏଥିରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଭାରତର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବାକି ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ରେଳବାଇ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଅବଧି ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରେଣୀ IV ବର୍ଗରେ ନିୟମିତ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ପ୍ରଦାନ ତାରିଖରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ରେଳବାଇକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଭାରତ ସଂଘଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଡକ୍ଟର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଭାରତ ସଂଘ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିନଥିଲେ ଯେ, ଯଦି କର୍ମଚାରୀମାନେ ଖୋଲା ଲାଇନରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ 120 ଦିନର କ୍ରମାଗତ ନିଯୁକ୍ତି ପରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପାଇବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ 360 ଦିନର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ହିଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପାଇପାରିବେ । ତେଣୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ରେଳବାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ହେଉଛି ଯେ, କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 360 ଦିନର ସେବାର ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ଉଚିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିନଥିଲା ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଖୋଲା ଲାଇନରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହିପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 120 ଦିନର କ୍ରମାଗତ ସେବା ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଭୁଲ ଥିଲେ ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ନଥିକୁ ଭଲଭାବେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । କର୍ମଚାରୀମାନେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ମାମଲା ସହିତ ଆଗକୁ ଆସିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ଅନୁଲଗ୍ନକ IV ନଥିରେ ରଖିଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଲେଖାଯାଇଛି :

" ସୂଚନା -

ସହାୟକ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ/ଉତ୍ତର ରେଳବାଇ, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା 19.7.1984 ତାରିଖର ସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା E-II/AEN/C/KKDEA/ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଉଛି ।ଏହି ନିଯୁକ୍ତି କେଦୃଢତା ମୌସୁମୀ ଦିନ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ। ଏହି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ, ଆପଣଙ୍କର ସେବା ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଏହି ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଦାବି ପାଇଁ ଆପଣ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ ।

ଏନ୍.ଇ.ଇଟ/ଆର୍.ପି.ଜି./ଏନ୍ ଅମ୍ବାଲା
ଚାଓନି, ତାରିଖ 7/84

'ରେଳପଥ ନିରୀକ୍ଷକ/ଡି
ନିର୍ମାଣ ଏନ୍. ରେଳବାଇ "।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଗ୍ୟାଙ୍ଗମ୍ୟାନ୍ ଏବଂ ମେଟସ୍ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଏବଂ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4.37ରେ ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:-

" ବାସ୍ତବରେ, ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନେ ସର୍ବଦା ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଏହା 29.12.1978 ତାରିଖରେ ଏକ ରେଳବାଇ ପରିପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବୈଧାନିକ ଦୃଢତା ଅଛି ଯେ, ଡିଭିଜନର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବା ପରେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ନିୟମିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଡିଭିଜନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଡିଭିଜନଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଚିତ । ଅନୁଲଗ୍ନକଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପ୍ରକୃତ ନକଲ ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି ।

ରେଳବାଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଏବଂ ପାରା 4.37 ର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା ।

"ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4.37 ଏକ ନଥିଭୁକ୍ତ ବିଷୟ ହୋଇଥିବାରୁ କେଦୃଢତା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

କିନ୍ତୁ ତାହା ପୁଣି ଥରେ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଣୋଦିତ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଟେ ।

ରେଳବାଇ, କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4.37 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହିଁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏହା ଏକ "ନଥିର ବିଷୟ" ବୋଲି କହି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଲଗ୍ନକ IV ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ,ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ନିର୍ମାଣ/ଉତ୍ତର ରେଳବାଇ, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 19.7.1988 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ

କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଚିଠି ବ୍ୟତୀତ, ଏହା କେଉଁଠି ବି ରେଳବାଇର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ, ନିଯୁକ୍ତିର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଦେଶ ଥିଲା, କିମ୍ବା ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ଏପରିକି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନଥିରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି ଯାହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଯେ, କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଭାରତ ସଂଘ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ରେଳବାଇକୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନଥି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାଟିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ପଠାଯାଇପାରେ । ଏହି ବିଳମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଭାରତ ସଂଘକୁ ଏହି ସୁଯୋଗ ଦେବା ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଗରିବ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ହଇରାଣ କରିବା ନ୍ୟାୟର ହିତରେ ଉଚିତ ବୋଲି ଆମେ ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ।

ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉ ନାହୁଁ ଯାହା କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ରେଳବାଇକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ 16.3.1990 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଜାରି ହେବାର ତାରିଖରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।ଏହା ପରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ 12.3.1991 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଭାରତ ସଂଘଙ୍କୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ (କର୍ମଚାରୀ) ଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଏବଂ ବେତନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରେଳବାଇର ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମାନ ଦରମା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅବମାନନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଏହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଯେ, ରେଳବାଇ ପ୍ରଥମେ 35 ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 70 ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 6.1.1992 ରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ଭାରତ ସଂଘ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏପରି ବିବୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଅବମାନନା ଆବେଦନକୁ ଆଉ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିନଥିଲୁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ, ସମସ୍ତ 105 ଜଣ କର୍ମଚାରୀ, 12.5.1991 ଠାରୁ ବେତନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରେଳବାଇର ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, କାରଣ ସେହି ତାରିଖରେ ଆମର 12.3.1991 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ମାସ ସମାପ୍ତ ହେବ । କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣାଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନକୁ ମାତ୍ର 19.10 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଦିନ ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ରେଳବାଇର ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବେତନ ହାର ଅନୁସାରେ ସମାନ ବେତନ ଦିଆଯାଉନାହିଁ । "ତେଣୁ, ଆମେ ରେଳବାଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ, ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ 12.5.1991 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବେତନ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଯେକୌଣସି ପରିମାଣକୁ ସମାଯୋଜନ କରିବା ପରେ ଆଜିଠାରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ପୂର୍ବ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।" ରେଳବାଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସମସ୍ତ 105 ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ମାନ୍ୟତା ଦେବେ । "କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ, ଭାରତ ସଂଘରୁ ଏକ ସମୁଦାୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ଉପାୟରେ ଅପିଲଟିର ଫଏସଲା କଲୁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଅପିଲକୁ ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେଦୃଢତା ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।

"ଅନୁବାଦିକା

ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।